1893 — 1973
80
pokib
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
(201) 434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
(212) BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 4. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 6-го СІЧНЯ (JANUARY) 1973 No. 4. VOL. LXXX.

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

ЗБІРКА ФОНДІВ НА УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ ДОБІГАЄ ДО ТРІЮМФАЛЬНОГО ЗАВЕРШЕННЯ; В ОДНОМУ ТІЛЬКИ МІСЯЦІ ГРУДНІ ЗІБРАНО ПОНАД ЧВЕРТЬ МІЛЬЙОНА ДОЛЯРІВ; НА ВСТАНОВЛЕННЯ ТРЕТЬОЇ КАТЕДРИ ПОТРІБНО ЩЕ ТІЛЬКИ $83,749

Ню Йорк. — З очолюваної мгром Степаном Хемичем Екзекутиви Фонду Катедр Українознавства інформують, що протягом останніх двох днів на встановлення третьої катедри українських студій в престижевому Гарвардському університеті вплинуло дальших $35,765, збільшуючи загальні впливи фондів на ту ціль тільки в одному місяці грудні 1972 року до — в наших обставинах — неймовірної суми $264,707.58. Разом з раніше зібраними фондами це дає загальну суму $1,716,250.58, а що на встановлення трьох катедр потрібно $1,800.000, отже для досягнення цієї мети потрібно ще $83,749.42. Збірка фондів на українські студії в Гарварді в 1972-му році ввійде в історію як досі найбільший збірковий подвиг українців в Америці, зокрема збірка цих фондів за останніх два з половиною місяці, від 12-го жовтня 1972 року, як у „Свободі" почався „рахунок вниз" потрібних ще фондів. У тому дні на встановлення третьої катедри українських студій в Гарварді потрібно ще було $560,246.00 і цю суму від того часу зменшено до $83,749.42, значить, від 12-го жовтня 1972 року зібрано досі майже пів мільйона долярів, точно $476,250.58. Це ще не є кінцевим підрахунком по кінець 1972-го року, бо ще досі не всі зібрані в тому році фонди вплинули до каси ФКУ. Як уже інформовано, формальне проголошення встановлення третьої катедри українських студій в Гарварді заплянували власті того університету на 22-го січня ц.р., точно в 55-ту річницю проголошення державної незалежности Української Народної Республіки й Екзекутива ФКУ впевнена, що до того часу буде зібрана повна потрібна ще сума, що буде справжнім тріюмфом не тільки проводу та багатьох ентузіястів-збірщиків Фонду Катедр Українознавства, але і всієї української громади в Америці. Цей тріюмф ще збільшує факт, що в тому 1972-ому році також впливи до Народного Фонду УККА вже добігають до свого успішного сто-тисячного завершення.

В Оттаві відбулося відкриття нового канадського парляменту

Оттава, Канада. — В четвер 4 січня ц.р. тут відбулося урочисте відкриття новообраного в минулорічних виборах канадського парляменту, в якому репрезентована прем'єром Трудо ліберальна партія має 109 місць на всіх 264 і консерватисти, як офіційна опозиція, мають 107 мандатів. Відбута з цієї нагоди об'єднана сесія обох палат парляменту — тобто Палати Громад і Сенату — була відкрита генеральним губернатором Канади Роландом Міченером, як формальним репрезентантом британської королеви Єлисавети II. У своїй промові Міченер підкреслив дві основні цілі уряду, що ними є національна єдність і рівні можливості для усіх канадців. В дальшому генеральний губернатор з'ясував найближчі завдання очолюваного прем'єром П'єром Трудо уряду, в тому числі на першому місці боротьбу з безробіттям й інфляцією, поширення суспільної опіки, розвиток індустрії і зокрема дрібних підприємств. В конкретнім плянуванні передбачено обмеження чужоземного, зокрема американського опановування канадської індустрії та пожвавлення торговельних взаємин із Европейським Спільним Ринком, для якого буде призначений спеціяльний амбасадор. Ліберальну партію прем'єра Трудо підтримують у новому парляменті Нові демократи, які нараховують 31 мандат, даючи цим можливість лібералам диспонувати потрібною їм парляментарною більшістю. Між представниками преси на відкритті канадського парляменту був також співредактор „Свободи" д-р М. Сосновський, звідомлення якого появляться в одному із найближчих чисел нашого щоденника.

УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ

На встановлення трьох катедр потрібно	$1,800,000.00
Останньо вплинуло	$ 35,765.00
Досі зібрано разом	$1,716,250.58
НА СПЛАЧЕННЯ ТРЕТЬОЇ КАТЕДРИ ЩЕ ТРЕБА	$ 83,749.42

Більші пожертви зложили:

По 1,000.00 дол.: Іванна і д-р Тарас Ганушевські (Провіденс, Р. А.), Т. А. Геців (Ванкувер, Вашінґтон), Ольга і д-р Степан Дудяк (Медісон, Віск.), д-р Микола Крижановський (Джемейка, Н. Й.), Віра і Антін Шумейко (власники туристичної аґенції Ковбаснюка, Ню Йорк).

По 500.00 дол.: Джін і д-р Михайло Головатий (Кравн Пойнт, Індіяна), д-р Раїса і д-р Михайло Данилюк (Міннеаполіс, Мінн.), Анна Дзаваґа в пам'ять мужа сл. п. Миколи (Філядельфія), д-р Євген М. Єдинак (Філядельфія), д-р Олег Третяк (Кембрідж, Масс.), д-р Богдан Шебунчак (Блюмфілд, Н. Дж.).

455.00 дол. Володимир Пацула (Кентон, Огайо).

410.00 дол.: замість квітів на свіжу могилу бл. п. д-ра Михайла Шкільника 13 рідних і приятелів Покійного зложили названу суму, в цьому по сто долярів Ліна й Ілля Шкільник та Галя і Василь Саламон з Торонта, Канада.

По 400.00 дол.: Зиновія і д-р Остап Баран (Ман-

(Закінчення на 4-ій стор. „Українського Тижневика")

А ЗОРЯ НА НЕБІ ВКАЗУЄ ВСІМ НАМ ДОРОГУ ДО ЯСЕЛ, ДО ХРИСТА, ДО МЕСІЇ

ІЗ РІЗДВЯНОГО АРХИПАСТИРСЬКОГО ПОСЛАННЯ ПРЕОСВЯЩЕННОГО АНДРЕЯ КУЩАКА, ЄПИСКОПА УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ЗСА І В КАНАДІ

З-поміж багатьох тіл небесних, якими цікавиться розум людини, щоб далі досліджувати їх, є Зоря, про яку згадує св. Матвій. Це зоря, яка яскравим світлом вкрила дорогу трьом Мудрецям із сходу й повела їх з улюбленої батьківщини Кералії в Індії до далекого Вифлеєму й стала над місцем Різдва Господнього. Вона показала це місце засумованим дітям землі, які століттями очікували хвилі, коли прийде Месія до них. Коли прийде Той, Який підведе людство ближче до Творця й покаже новий і кращий напрям у житті народів і підтвердить правопорядок Його на землі. Зоря з мільйонів на небозводі возвеличила і прикрасила прихід Месії на землю. Вона принесла для багатьох радість душевну, бо в Немовлятку Христос був Син Божий, який приніс радість і спасіння.

Але ця Зоря різдвяна принесла також і великий смуток для тих усіх, які володіли народами в темряві їх по цілому світі. Минає друга тисяча літ, як щороку в такий час людство вітає з радістю цю велику подію та предтечу її різдвяну Зорю й пригадує собі й інші знаки небозводу. Ми знаємо, як вигнано перших людей з раю, бачимо „веселку" в чудових фарбах. Нею заповів Господь більше не карати грішників. Чуємо голос в розмові на горі Синаї, чуємо промовлення на ріці Йордані під час Хрещення Господнього. Ці ж самі слова почули апостоли на горі Таворі в час Переображення Господнього. Струс землі у Велику П'ятницю, Світле Воскресення, Вознесення Господнє, Зшестя Св. Духа. Всі ті небуденні явища високо підносять проповідницю Спасителя, з якої лунає Його Істина по всьому світі. А Зоря на небі вказує всім нам дорогу до ясел, до Христа, до Месії. Нехай вона наповнить спокоєм і радістю наші серця, а великий володар душ наших поведе нас і наші роди на зустріч кращих днів.

Христос Народжується!

† *Єпископ АНДРЕЙ*

Східня Німеччина добивається встановлення дипломатичних взаємин із ЗСА

Об'єднані Нації, Ню Йорк. — Уряд комуністичної Східньої Німеччини започаткував заходи для встановлення дипломатичних взаємин із З'єднаними Стейтами Америки. Справа встановлення цих взаємин була обговорювана під час відвідин д-ра Горста Ґрунерта, східньонімецького обсерватора в Об'єднаних Націях у Джорджа Буша, голови американської делеґації до ОН. Відбулися ці відвідини в четвер 4 січня ц.р. і тривали 45 хвилин. У висліді цієї розмови, що була першим контактом між представниками ЗСА і Східньої Німеччини Джордж Буш запевнив Ґрунтера що, якщо східньонімецький режим бажав би започаткувати переговори, то делеґація ЗСА до ОН зааранжує їх підготову у Вашинґтоні. В політичних колах сподіваються, що Ґрунерт і його співробітники одержать дозвіл на виїзд до Вашинґтону. Досі ні представники Східньої Німеччини, ні представники таких комуністичних держав, як Албанія і Монголія, не мали можливости виїздити з Ню Йорку поза 25 миль від головної кватири ОН. Уряд ЗСА ставиться прихильно до започаткованих Східньою Німеччиною заходів. Протеж, що перед офіційним започаткуванням переговорів американський уряд переведе відповідні консультації з урядами Великої Британії, Франції і Західньої Німеччини.

✓Чіянґ Кай-шек призначив 20 цивільних китайців, які живуть поза континентальним Китаєм і Тайванню (Формозою) на членів парляменту на Тайвані. Таких китайців, що живуть поза своєю рідною територією, нараховують на 20мільйонів, — здебільша на Півдні Азії. Скільки між ними є прихильників Пекіну та скільки вільного Китаю з осідком на Тайвані — докладно не відомо.

ОЛЕКСА СТЕФАНОВИЧ

КОЛЯДА

Підлили в лямпаду масла,
Щоб лямпада не погасла,
Щоб світила з неба ясна,
та на ясла.

Біля ясел Мати Божа,
Мати Божа, Панна Гожа,
Панна чистая, хороша,
наче рожа.

Нахилилася розквітла,
І на мить немов осліпла —
Стільки впало в очі світла,
Стільки срібла!

„Сіно тепле, та не досить, –
Загорнути Його в коси б..."
Теплу ніч у Бога просить
Йому Йосип.

Просиш, Йосипе, не всує, –
Круторогі у хліву є, –
Нім язик, та вухо чує...
Бог вартує.

Ось вони все ближче, ближ-
[че –
Сиві, чливі і які ще...
На Дитину кожен дише,
Щоб тепліше.

Мов лямпада повномасла,
Світить Панна чиста-красна
Повні срібла, світять ясла...
Ноче ясна!

БЕЗ ХРИСТОВОГО СВІТЛА ТА БЕЗ НАШОГО ОБНОВЛЕННЯ МИ НЕ МАТИМЕМО ЩАСТЯ...

РІЗДВЯНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ ГРИГОРІЯ, МИТРОПОЛИТА УАПЦ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

З цим великим святом Різдва Христового та з Новим, 1973-им роком усіх вас сердечно вітаю і молитовно бажаю щастя та здоров'я і щоб душі й серця наші були пройняті тим „світлом розуму", яке приніс на землю Народжений Спаситель Христос, та були повністю духовно обновлені. Без Христового світла та без нашого обновлення ми не матимемо щастя, а тому, по слову Апостола, повинні „скинути з себе давнього чоловіка з ділами його і одягнутись у нового, що обновляється в розумі по образу Того, хто створив його" (Кол. 3, 9-10).

Даючи це цінне наставлення для нашого щастя й спасіння, Апостол продовжує, кажучи: „Одягніться ж оце, яко вибрані Божі, святі і любі, в милосердя, добрість, смиренність, тихість і довготерпіння, терплячи один одного й прощаючи один одному, коли хто на кого має жаль, яко ж і Христос простив нам", а більше всього — коли ми „одягнемось у любов, котра єсть союз звершення" і коли буде „в серцях наших мир Божий, до котрого ми [християни] покликані" (Кол. 3, 12-15), тоді матимемо щастя. Без слова Божого, без Христа і Його святої Церкви не матимемо добра на землі.

Хіба для нас не досить такого яскравого прикладу, який стався з нашою безталанною Батьківщиною, коли її обсіли й прибрали до рук безбожні Іроди? Вони обіцяли нашому народові не лише щастя, а й земний рай. А що ж вони дали за 55 років? Пролили ріки крови нашого безвинного народу. Мільйони кращих синів і дочок загнали далеко на північ на каторжні роботи, і там вони гинули й гинуть, як мухи. Сьогодні в Україні панують повне рабство, голод та нагота. А тих, котрі „побачили світло велике" (Мат. 4, 16) й почали проповідувати пра-

(Закінчення на 4-ій стор. „Українського Тижневика")

Між Америкою і Австралією раптом погіршились відносини

Сидней, Австралія. — Австралія була завжди одним із найближчих і найвірніших союзників З'єднаних Стейтів. Але місяць тому парляментарні вибори в Австралії виграла соціялістична Партія Праці, опозиційна супроти консервативного уряду, який впродовж 22-ох років мав там керму влади, і новий уряд Гафа Вітлема, який водночас є міністром закордонних справ, негайно повів низку неприхильних супроти Вашинґтону актів. Без попередження Америки австралійський уряд негайно відкликав решту своїх військовиків з Південного В'єтнаму та припинив свою 12-мільйонову допомогу Південному В'єтнамові. Новий міністер торгівлі д-р Джеймс Кернс назвав американську політику супроти В'єтнаму „обманом і моральним банкрутсвом", а міністер праці Клайд Кемерон висловив думку, що керівниками американської політики супроти В'єтнаму є „маніяки". Американський амбасадор в Австралії застерігся офіційно проти таких заяв членів австралійського уряду. Коли ж портові робітники в австралійських портах загрозили бойкотом американських кораблів, то голова Міжнародної Асоціяції портових робітників в ЗСА Томас Ґлізон перестеріг австралійських і італійських портових робітників, які піддаються протиамериканській пропаґанді, що їх бойкот американських кораблів спричинить реакцію, яка болюче вдарить по мореплавбі і торгівлі тих країн.

Відбудовують Нікараґву після землетрусу

Манаґва. — Треба буде щонайменше 8 місяців важких зусиль, щоб частково відбудувати зруйновану великим землетрусом столицю південноамериканської країни Нікараґви Манаґву. Місцеві, мехіканські та американські фахівці застановляються над тим, чи взагалі варто відбудовувати місто, яке за останні 40 років вже двічі було зруйноване землетрусами. Все таки, більшість науковців вважають, що столицю не варто переносити де-інде, бо всюди в тій гористій країні може статись землетрус. Легкі стрясення землі відчутні ще й тепер. Військо патрулює рештки вулиць, поліція стріляє по бандах грабівників. До лікарень привезли останніми днями 30 осіб із ранами від куль. ЗСА й ін. країни подають значну допомогу населенню зруйнованого міста, яке в деяких районах все ще горить. Вважають, що в Манаґві загинуло понад 7 000 людей, багато десятків тисяч залишилися без даху над головою. Місцеві жителі не хочуть покидати зруйнованого міста. Велике знищення Манаґви пояснюється тим, що центр землетрусу був якраз під самим містом.

„ПАПА МОВЧКИ ПІДТРИМУЄ УКРАЇНЦІВ" — ТВЕРДИТЬ ПРЕСОВА АҐЕНЦІЯ

Вашинґтон. — „Папа мовчки підтримує українців" — твердить в заголовку Релігійна Пресова Служба, повідомлення якої з Риму надрукував щоденник „Вашинґтон Пост" з 6-го січня 1973. У повідомлені дослівно сказано:

„Ватикан. Папа Павло, під час відбутої тут спільної авдієнції, перервав роки офіціяльної мовчанки відносно питання, чи Московська Православна Патріярхія повинна мати юрисдикцію над українцями католиками. В короткій заввазі Вселенський Архиєрей ствердив, що українці католики мають право вимагати окремішности від Московської патріярхії. «Українці і русини мають велику потребу і надію, що вони знову здобудуть свою незалежність і свою волю» — сказав він. Коротка папська заввага було висловлена, як Папа під час авдієнції представив рутенського мунгальського (піттсбурського) архиєпископа Стефана Коціска. (Рутенці і українці є частиною загального візантійського обряду Римської Католицької Церкви). Українські католики поза Совєтським Союзом аґітували за Українським патріярхатом та за потвердження Ватиканом автономії їхньої Церкви. Українці є тепер під юрисдикцією Ватиканської Конґреґації для Східніх Церков. Від років Ватикан давав відсіч (ріоуффд) українським католикам на Заході, які вважають, що Ватикан нічого не вчинив, щоб допомогти їм здобути релігійну і політичну незалежність від Москви.

Папські слова були несподіванкою для представників українського екзильного уряду в Римі та деінде. „Ці слова є несподіванкою для мене" — сказав Василь Федорончук, міністер закордонних справ екзильного українського уряду в Римі. „Це перший раз, що він (Папа) говорить про незалежність і волю для нас".

Деякі критики, зокрема в ЗСА, обвинувачували Ватикан, що він мовчить в справах автономії Української Церкви, щоб не зривати дипломатичних контактів між Ватиканом та комуністичними країнами, зокрема Совєтським Союзом. Федорончук сказав, що заввага Папи відносилася до релігійної ситуації і зокрема до недавного рішення синоду Московської Православної Патріярхії, згідно з яким патріярх (московський) мав би перебрати юрисдикцію над християнами українського обряду, включно з католиками" — сказано в повідомленні Релігійної Пресової Служби.

Клайндінст припускає можливість привернення смертної кари

Вашинґтон. — Генеральний прокуратор ЗСА Ричард Клайндінст висловився за привернення у деяких специфічних випадках смертної кари, що була практично скасована Найвищим Судом у минулому році. Він сподівається, що Адміністрація президента Р. Ніксона звернеться з проханням до Конґресу відновити смертну кару за такі злочини, вчинені „на холодно", як заплановане вбивство, викрадення людини, зривання публічних будинків, повітряне піратство та вбивство в'язничної сторожі. Виступаючи на пресовій конференції в департаменті юстиції, Р. Клайндінст сказав, що суд буде застосовувати найвищу міру покарання тільки в окремих, спеціяльних випадках, за особливі злочини, і тому це не буде суперечити основному законодавству.

Виставка праць українського скульптора відбувається у музею мистецтва у Спрінґфілді

Спрінґфілд. — Починаючи з 3 грудня м. р., тут в американському музеї мистецтва відбувається виставка скульптурних праць українського мистця із Філядельфії Петра Капшученка. Триватиме виставка до 14 січня 1973 року. Управління музею видало для цієї виставки гарно оформлений каталог виставлених на ній праць Петра Капшученка. У передмові до каталогу, що його написав куратор музею Джозеф П. Майкелс, підкреслено глибоку емоційну переконливість творених П. Капшученком постататей та досягнення ним зворушливо ніжних і глибоко експресивних аспектів у гуманізуванні цих скульптур. У каталозі поміщено чотирнадцять репродукцій із експонованих праць скульптора. Виставка скульптур П. Капшученка мала й має ентузіястичне сприйняття в американських й українських відвідувачів.

НАРОДНИЙ ФОНД УККА ЗБІЛЬШИВСЯ НА ДАЛЬШИХ $8,750; ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ 100-ТИСЯЧНОЇ МЕТИ ПОТРІБНО ЩЕ ТІЛЬКИ $7,735

Ню Йорк. — З канцелярії Українського Конґресового Комітету інформують, що впливи Національного Датку до Українського Народного Фонду збільшились на дальших $8,750.00, доповнюючи зібрані в 1972-му році фонди на ту ціль до загальної суми $92,265.00. Бюджетова мета Народного Фонду УККА на 1972-ий рік була встановлена на $100,000.00, значить, для досягнення цієї сто-тисячної мети потрібно ще тільки $7,735.00. Кінцеві замкнення збірки Національного Датку за 1972-ий рік будуть зроблені 8-го січня ц. р., отже є всі вигляди на те, що до того часу за ці останні дні кінцева сума буде 100-відсотково досягнена, збільшуючи і підкреслюючи величезне досягнення української громади в Америці збіркою фондів на українські студії в Гарварді. Більші пожертви Національного Датку до Українського Народного Фонду УККА в останніх днях надіслали і зголосили Відділи УККА в Детройті ($2,000) Філядельфії ($2,000) Лорейні ($1,-500), Ню Йорк ($750) та Відділи в Гартфорді, Чикаґо, Ню Гейвен, Нюарку і Джерзі Ситі по $500.00.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Різдво 1973

Різдво — поруч із Великоднем — найбільш радісне свято у році. Роки біжать, часи змінюються, люди вмирають, генерації чергуються, але символіка Різдва Христового залишається незмінна. І хоча українське життя також не стоїть на місці, для України й українського народу різдвяна символіка жива й актуальна: над скромною стаєнкою засяяла зоря, прийшов на світ Месія і народилась нова релігія, що поклала в основу віру в перемогу правди і любов до ближнього...

Свято Різдва у 1973 році проходить все ще в умовинах жорстокої ворожої окупації України, яка здавлює всякі порухи живого духа та ще й глумиться над українством фірмою української „радянської" республіки та „найдемократичнішою у світі" конституцією, яка „дозволяє" кожній „радянській республіці" виступити зі складу СССР. За час існування совєтської імперії народжувалися й змінювалися різні теорії, наставлені на ту саму ціль — повну асиміляцію з російським масивом, російською мовою й культурою всіх „інородців", на щораз більшу їх економічну експлуатацію. Голосною стала теорія „злиття націй", перелицьована з ще царської теорії. Навіть серед заляканих, стероризованих і слухняних комуністів в Україні вона викликала голоси спротиву. Останньою з тих теорій, проголошених „самим" сучасним червоним царем Брежнєвим, є теорія економічних областей в СССР, що можуть не покриватися з територією „національних республік". Як докладно кремлівські володарі уявляють собі цю нову теорію і як вони будуть реалізувати у практиці той експеримент — ще невідомо, але цей ніби різдвяний дарунок Україні й іншим народам в межах СССР напевно затисне режимову шрубу і ще більше обдере „національні республіки" з їхньої „суверенности".

Тому для цілої української нації цьогорічне Різдво не веселе. Проте, воно дає віру і силу пережити все це большевицьке лихоліття в Україні та віру і силу продовжувати творчі, конструктивні, позитивні діла у вільному світі. Добробут, що його в загальному осягнули українські еміґранти, дозволяє гідно відсвяткувати Різдво. Коли будуть ділитись просфорою рідні й одні одним бажати здоров'я та іншого добра, вони віддаватимуть знову поклін безсмертній традиції, яка зберігає це чудове свято.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ — СЛАВІТЕ ЙОГО!

Традиції

У популярній опереті „Скрипаль на даху" ("Fiddler on the Roof"), що не сходить зі сцени і з кіноекранів, кількома наворотами старий голова жидівської родини наголошує на слові „традиція". Завдяки отій „традишен" втрималась на поверхні життя, як окрема одиниця, жидівська родина і світове жидівство. Живучи серед різних народів, жиди дотримувалися своєї мови, звичаїв, обрядів. І хоч може як було дивно їхнім дітям у слов'янських країнах, що всі навколо святкували неділю, а жиди — суботу, все таки жидівство не звертало із своєї власної дороги — і після довгих сотень літ скитання таки дійшло до Ізраїлю.

Не меншу ролю відіграють і повинні відігравати традиції в житті української родини й української людини на волі, поза межами України. Насправді, кожний народ і кожна культура є „увесь світ" для себе, є світом в собі, і саме таку самобутність, такий вияв оригінальної культури й традицій шанують інші народи, цікавляться ними й навіть перебирають собі кращі досягнення іншого народу. Міцно, вже назавжди ввійшла, наприклад, до американського різдвяного репертуару колядок і щедрівок українська щедрівка М. Леонтовича „Щедрик", тут під назвою „Перегук дзвонів" ("Carol of the Bells"). Традиційні українські жіночі чобітки в Америці й Канаді скоро перестали бути взуттям української жінки, — але тепер їх носить уся жіноча Америка, і треба вже доказувати, що це — українське взуття, а не російське. Відхід від традицій не приносить користи нікому. Українська різдвяна „коляда" на різні потреби організацій, молодечих товариств, на культурні цілі чи потреби української суспільної опіки — це одна із тих дорогих традицій, які треба плекати й зберігати. Як сумно було б господареві, коли б цього року ніхто не заколядував у його домі на добру справу!

Зберігаючи наші традиції, зберігаємо себе й продовження свого роду та нашої самобутньої культури серед інших народів світу.

В. Давиденко

ІДЕОЛОГІЧНА ВІЙНА

(1)

Нову добу т. зв. коекзистенції започаткував був Нікіта Хрущов, посилаючись на Леніна, як на творця цієї концепції „мирного співіснування держав з різними соціяльно - політичними системами". Проте, Хрущов не раз підкреслював, що така зовнішня політика СССР не може поширюватися на сферу ідеології, бо ідеологічна боротьба, згідно з Марксовою наукою, є однією з форм клясової боротьби поряд з боротьбою політичною і економічною. Отже, ідеологічна війна з капіталістичними країнами має тривати аж до остаточної перемоги комунізму в цілому світі. „Ми вас угробимо" і „ваші внуки ,тобто внуки сучасних громадян Америки — В. Д-ко) житимуть у комуністичній системі" — з цими крилатими фразами зійшов Хрущов із найвищого в СССР посту на становище „державного пенсіонера".

Державні провідники країн Заходу без застережень прийняли концепцію Хрущова, маючи на увазі примарне замирення і конкретну матеріяльну користь для своїх країн зі співіснування з державами комуністичного бльоку. А наслідники Хрущова, хоч замовчують тепер свого колишнього „добродійника" і усе, що було зв'язане з ним під час його диктаторського володіння, прийняли цілком і переводять у життя його тезу про те, що політика мирної коекзистенції не може поширюватися на сферу ідеології.

Чи не облудне і аморальне таке співіснування між Сходом і Заходом? І чи здають собі з цього справу західні державні мужі, стараючись „мирно співіснувати" з країнами комуністичного бльоку? Напевно здають і напевно підпишуть з Москвою ще не один договір, добре знаючи, що для Москви кожний договір, укладений з „імперіялістами", безвартісний клапоть паперу.

У такій міжнародній ситуації понад усякими мировими договорами з щораз більшою силою розпалюється між Сходом і Заходом ідеологічна війна. І парадоксом у цій війні є власне те, що Схід стоїть в обороні, а Захід в наступі, хоч західні дипломати часто програють, а територія, опанована комуністами, дедалі поширюється. Секрет цього в демагогії комуністичної пропаганди, в її універсальних, максимально спрощених гаслах, зрозумілих для кожного, в її обіцянках, ніколи не реалізованих і — у велетенських сумах грошей, витрачуваних на пропаганду.

Щоб уявити той низький рівень, на якому стоять совєтські ідеологи в зустрічах із західніми, вистачить зацитувати хоч би таку зобов'язуючу їх тезу: „Викриваючи (!) буржуазних ідеологів, радянські учені виходять із вказівок 24-го З'їзду КПСС, на якому поставлено завдання величезної історичної ваги — органічно поєднати досягнення науково - технічної революції з перевагами соціялізму".

Завдання вочевидь нездійсненне.

Отже, в цій ідеологічній війні, яку пересічний обиватель може й не завважує, воюючі сторони вживають неадекватної зброї: Схід — анахронічний марксизм-ленінізм - сталінізм, а Захід — різнокалібрової, більшої й меншої сили зброї, яка доповнюється щораз новою не з пожовклих сторінок писань філософів - догматиків, а з модерних науково-технічних лябораторій і з кабінетів світової слави соціологів, націологів, психологів та істориків.

Цікава річ: саме в розпалі цієї боротьби ідеологій тут і там появились на Заході соціологи і філософи з проповіддю в і дідеологізації. Мовляв, у добі атома і технічної революції потреба в будь - якій ідеології відпадає: свої закони диктує суспільствам розвинених індустріяльних країн ця революція. Слабий, але виразний відгук на це явище чути і серед української еміґрації.

Тим часом небезпеку „розкладницьких впливів" західніх ідеологій день у-день підкреслюється в совєтській пресі, в теоретичних журналах, її ніколи не оминають у своїх виступах совєтські партійні керівники.

Якщо мова про науково-технічну революцію, яку постанови 24-го з'їзду КПСС вимагають поєднувати, та ще й органічно, з „перевагами соціялізму", то тут варто пригадати, що таку нову і многонадійну галузь технічної науки як кібернетика, а в біології таку галузь як ґенетика ще не так давно в Совєтському Союзі відкидали як „ідеалістичну бридню" і „попівщину", загальмувавши цим розвиток згаданих галузей наук на яких 10-15 років. Значно раніше заперечували там як „ідеалістичну", незгідну з діялектичним матеріялізмом теорію релятивности Айнштайна, яка відкрила широчезні обрії перед наукою, зокрема атомовою фізикою. А тепер, як довідуємося від совєтських науковців - неповоротців, у засекречених „наукових містечках" під Москвою і на Сибіру атомових фізиків, які вдосконалюють там нуклеарну зброю, звільнено від обов'язку додержуватися в їхній науковій праці діялектичного матеріялізму — „наукового" світогляду комуністичної партії, бо атомова фізика цю філософську основу марксизму - ленінізму рішуче заперечує.

„В і дідеологізований Захід" — виплід фантазії людей, які зреклися своєї ідеології і шукають чогось, чим можна було б виповнити вакуум, що витворився в їхніх умах і серцях. Тим часом велетенський поступ у науці й техніці і зв'язані з ним соціяльні зрушення впливають на всі ділянки життя суспільства, розпалюючи найгострішу ідеологічну боротьбу і творячи нові ідеології, бо від суспільного укладу, який постане внаслідок науково - технічної революції, залежатимуть можливості, що з'являться з цією революцією.

В Україні селянство, що ще недавно було субстратом нації, вже не становить більшости населення, а місто, яке ми звикли вважати змосковщеним, хоч може й не говорить українською мовою, невпинно українізується напливовими селянськими елементами. І при сприятливих обставинах колишні українські селяни, ставши повноправними господарями міста, знов заговорять по-українськи і під проводом своєї інтелігенції заступлять у ньому принесену і накинену ззовні чужу культуру своєю, українською. Сучасний світ, а зокрема поневолені і ще недавно поневолені нації ідуть під знаком націоналізму.

В згаданій вище постанові 24-го з'їзду КПСС говориться про „переваги соціялізму", очевидно, совєтського. Які ж це переваги? Життьовий стандарт пересічного підсовєтського громадянина, який у 4-5-6 разів нижчий за стандарт громадянина Західньої Німеччини, Швайцарії, Швеції, не кажучи вже про Америку? Жорстока експлуатація низькооплачуваного робітника, якому закон забороняє страйкувати? Колгоспна, антинародна система, при якій Москва мусить купувати за золото мільйони тонн збіжжя закордоном? Безпашпортний селянин, якого зведено на рівень кріпака з-перед 1861 року?

Таке становище існує в СССР в добі, коли відбуваються космічні лети і хворим людям перещеплюють нирки та інші органи, коли розгадано механізм людської спадковости, коли створено могутній арсенал електронічно - обчислювальних машин, що докорінно змінюють в країнах Заходу структуру економіки.

Отже, в міру розгортання науково - технічного проґресу головним в ідеологічній боротьбі стає проблема співвідношення науково-технічної революції, соціяльних і національних зрушень. В СССР, а зокрема в Україні відгомоном цієї боротьби є рух дисидентів, які виступають за привернення людині і народам належних їм прав, а в країнах Заходу, зокрема в ЗСА — расові заворушення, бунти і заколоти серед молоді, яка виступає проти „естаблішменту", проти всіх основ суспільства, проголошує нову добу антикультури", задурманюючи себе маріхуаною і героїною.

рицi, можливо, надмір свободи і загальний пересит, що постає внаслідок добробуту.

(Продовження буде)

Любов Коленська

САМОТНІСТЬ

Чомусь установилася думка, що навіть у людей з найсильнішими характерами самотність нищить життя і позбавляє їх усілякої радости. Стороннім самотнє життя виглядає як неповновартісне, понуре, непривабливе, позбавлене цілі, сповнене гіркістю. І чи то під впливом загальної опінії, чи з браку духового збалянсування у самітників по якомусь часі витворюється комплекс неповноцінности, і вони ще дужче входять у свою шкаралупу і інколи просто дивачіють, їх уже не приваблює товариство, вони відокремлюються від громади і заглиблюються у свій маленький, внутрішній світ, створюючи сепаратну індивідуальність, якої вже й у правдивому дзеркалі не добачають. Чия ж це вина — їхня чи суспільности? — І одних і других.

Письменниця Гаріст Ля Барре не погоджується із цією з давен - давна прийнятою опінією і в інтерв'ю з кореспонденткою „Ню Йорк Таймсу" Лізою Гаммель доказує, що можна бути щасливим, живучи самотньо. Вона каже, що люди, в яких немає рідні чи в неодружених, може бути багате, сповнене радістю життя.

Гарріст Ля Барре, колись дружина високого урядовця, вийшла заміж на 21-му році життя і, проживши багато років у подружжі, зайнята виключно родинними справами, не звертала уваги на інших. Їй просто не спадало на думку нав'язувати з кимось іншим тісних товариських відносин. Щоправда, на різних прийняттях чи при поодиноких зустрічах вона бачилася з людьми, деякими навіть цікавими й вартісними, але, за її словами, лише „ходила як від однієї світляної точки до іншої", не зупиняючись, бо все інше заступало їй співжиття з чоловіком. З усміщкою згадує, що вона тоді навіть не вміла підписати чека, здаючись в усьому на свого чоловіка.

І раптово — овдовівши, Гаріст Ля Барре залишилась зовсім самотньою. Дітей вона не мала, рідня розсіялась по всіх закутках Америки, а знайомі для неї були начебто мешканці з іншої плянети. Але, на диво, в її житті не витворилося жадної порожнечі. Вона поволі почала виходити в світ, зустрічалася з знайомими людьми, нав'язувала нові знайомства. Вона з усіх сил намагалася вийти із тісної клітки себелюбства, саможалування, навіть проживаючи окремо, не почувала себе самотньою.

А потім прийшло їй на думку: „Чому властиво не написати мені книжки?" І таким чином з'явилась її книжка п. з. „Ваше власне життя". У ній Гаріст Ля Барре представляє самотніх людей різного віку, з різних прошарків суспільства, повдовілих, розведених і самітників, які ніколи не жили в подружньому житті. У цій книжці не лише філософські міркування а й практичні поради, як із заплутаного лябіринту знайти вихід і жити повним життям. Тим більше, що у самітників багато більше вільного часу, який можуть вони присвячувати різним корисним для суспільства справам.

Зокрема, щоб знайти щастя у своїй самотині, пише Гаріст Ля Барре, треба бути правдивим і чесним самим із собою, треба пізнати себе і усвідомлювати, що саме ви хочете осягнути в житті. А потім це послідовно реалізувати. Якщо людина розв'яже ці найбільш суттєві питання, вона тим самим надає своєму життю кольориту, розвіює смуток, виповнює порожнечу і — визбувається почуття самотности й непотрібности. І тоді мусить зробити вона черговий крок — знайти собі приємні розваги і заняття, які найбільше їй пасують. А внаслідок цього обов'язково приходить вдоволення і радість.

Ще один дуже важливий чинник у кристалізуванні тривалого вдоволення — не заглиблюватися в мелянхолійні міркування, а зокрема, що буває доволі часто у випадках осамітнення, не співчувати занадто самому собі, бо внаслідок цього розвивається дуже небезпечний комплекс неповноцінности, інколи навіть ненависти, а з цим надмірне й постійне тортурування спочатку себе, а потім найближчого довкілля, що за якийсь час відходить від такої людини.

Конечним є постійне заняття. Коли самітник має доволі грошей і не потребує заробіткової праці — доцільно йому включитися у суспільно - харитативну діяльність. Треба також підшукати відповідне помешкання і влаштувати його так, щоб завжди приємно було повертатися додому.

Важливу духову частину життя людини становлять її знайомі й приятелі. Гостювання у інших і приймання гостей у себе виповнюють прогалину самотности. Добре, замість полуднувати одинцем, вийти з кимось на півгодини до ресторану.

Любов, як каже Гаріст Ля Барре — це вітальна частина в людині, але при цьому має бути певність, що вона дійсно любить когось, себто в іншій людині знаходить ті прикмети і зацікавлення, що гармонійно сходяться з її прикметами та зацікавленнями. Одначе, коли цієї певности немає, краще зовсім не одружуватись. Бо „вловити" чоловіка заради духового чи матеріяльного пристановища — це значить обнизити свою власну духову вартість.

Але, щоб осягнути щастя і щоб приносити його іншим, треба насамперед знайти в собі спокій, людяність, відчування краси. Людина, багата на ці духові вартості, не може бути самотньою.

З НАШИХ БУДНІВ

СУМНИЙ СВЯТ-ВЕЧІР

Рік часу проминуло, вірте мені або ні, а я ще й досі не можу забути того сумного Свят-Вечора (за старим стилем) в домі моїх добрих сусідів і земляків з Бібрецького повіту, панства Татухів. Причина смутку нібито благенька і не дуже серйозного характеру, а проте має свою глибоку вимову. Як повідомляла популярна нюйоркська газета „Дейлі Нюз", в Різдвяну ніч на 25-те грудня 1971-го року якісь хулігани закралися до шопки-вертепу, що стояв під церквою св. Агнеси при 43-ій вулиці Схід, і вкрали фігурки Матері Божої та святого Иосифа-Обручника... Цей святотатський акт так був схвилював мою дорогу землячку, пані Татушиху, що вона ще й два тижні після цього прикрого випадку не могла стриматися від гірких сліз.

— Ну, подивися, що ці недолюдки зробили! — тужила, показуючи пальцем на фотоілюстрацію в згаданому щоденнику з датою 27-го грудня. — Вкрали Святу Родину, Матінку Божу і старенького Иосифа, а Боже Дитятко залишили сиріткою з ясельцях, на голій соломі! Де поліція тоді була? Що вона робить? Чому не замикає таких лотрів до кримінали?!

— Велл, — зідхнув пан Татух, знявши з носа окуляри, — ма тобі, небого, мої другі очі, придивися краще сьому образкові: чи бачиш, хто тут стоїть на варті, коло Вертепа?

— Ангел.

— Ну?.. То що з нього за вартівник? Якщо він, Ангел, не впильнував Святої Родини і не відстрашив злодіїв, то що вже говорити про наших поліцаїв! Зрештою, на Різдво поліція і без того має повні руки роботи: збирає по вулицях п'яних і тих, що порозбивалися в ексидентах.

Але дорогу землячку не так легко було зацитькати, раз її щось дуже розжалобило або, як то кажуть, взяло за серце.

— Бідна ж ти моя сирітонько! — лебеділа над газетною фотознимкою, — хто ж тебе тепер обігріє, хто нагодує, хто пеленочку підстелить!

— Слухай, жінко, — втихомирював її господар дому, — ти не маленьке бейбі, а стара баба, ти ж бачиш, що в соломі чи в яслах на сіні лежить не жива дитина, а фігурка з гіпсу. Ані вона їсти не плаче, ані не змерзне, ані твоїх пеленок не потребує. Але ти собі погадай, скільки нині на світі справжніх сиріт без тата і мами, без даху над головою, без соломини на хребті!.. Ти б раніше заплакала над їх незавидною долею та й занесла б до „Самопомочі" пару талярів на збірку „Діти — Дітям".

Ікер

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК

ВИПУСК VI

Березень 1972

(9)

48. „Він пише: „Другим фактором, що зменшує привабливість української культури для багатомільйонового читача є штучне збіднення її минулих надбань і традицій, по суті мародерство до культурної історії України". Бучно сказано! А ось підтвердження: „Яка ще нація в світі, — запитує Дзюба, — може похвалитися таким становищем, коли найбільші її вчені в галузі суспільних наук — М. Грушевський і М. Драгоманов, люди зі світовим ім'ям і світовим визнанням, — невідомі в своїй країні? Ім'я першого і досі під забороною, а з другого тільки недавно знята негласна заборона, але твори обох однаково не видаються і дістати їх "не можна" (І. Дзюба, названа праця, стор. 179).

Щодо Грушевського, то про нього йшлося вище. До речі, в 1966 році наша громадськість, насамперед наукова, досить широко відзначила ювілей М. С. Грушевського як ученого ... загальновідомо, що з історії культури українського народу Драгоманова ніхто не викреслював, про нього існує чимала література ...".

(Б. Стенчук, стор. 112-113)

„А твори українських істориків — Антоновича, Максимовича, Бодянського, Костомарова, Лазаревського ... — де вони?" – репетує І. Дзюба. Ану й справді „обікрадено" українську націю, позбавлено її високої культури минулого? Розберімося докладніше.

Спочатку про Костомарова М. І. ... Неправда, що цей соратник Т. Г. Шевченка забутий. Не посилаючись на дореволюційні публікації про Костомарова, ... згадаймо принаймні радянських дослідників, щоб переконатися наскільки І. Дзюба нечесна, а чи просто малоосвічена людина. (Тримайте злодія! — В. Ч.).

... Про Максимовича є досить широка бібліографія (у виносці назви кількох статтей про Максимовича, або таких, в яких лише згадується Максимович — В. Ч.). Вся справа в тому, що І. Дзюба, мабуть, не знає, або не хоче про це згадувати.

Це ж саме можна сказати й про знання Дзюбою творчости Иосипа Бодянського — філолога-славіста, історика й письменника, якому віддають належне українські й російські літературознавці (у виносці — назви двох статтей про И. Бодянського — В. Ч.).

Викликає сумнів, чи знайомий І. Дзюба з творчістю історика О. М. Лазаревського, який спростовував буржуазно-націоналістичні концепції ... і про О. М. Лазаревського чимало писала наша література, дослідники називають його „видатним істориком України"" (у виносці — назви двох статтей про Лазаревського — В. Ч.).

Що ж до імени і спадщини В. Б. Антоновича ... то тут потрібна окрема розмова. В. Б. Антонович відомий своїм ультранаціоналістичним світоглядом ... Твори Антоновича (дається чотири назви — В. Ч.) ... є в Центральній науковій бібліотеці АН УРСР і з ними можна ознайомитись".

(В. Стенчук, стор. 114-117)

„А твори українських суспільствознавців, соціологів та економістів — М. Павлика, С. А. Подолинського, Ф. Вовка, О. Терлецького, М. Зібера (якого так високо цінив Маркс) та багатьох інших? — реторично запитує Дзюба.

Коли вже на те пішло, неважно просвітити І. Дзюбу і про них. Український письменник, публіцист та громадський діяч М .І. Павлик добре відомий кожній освіченій людині не лише на Україні, але й у всьому СРСР і далеко за її межами ...

Не забутий українським народом і О. С. Терлецький — публіцист, літературознавець, соратник і однодумець І. Франка і М. Павлика ... Це ж стосується українського прогресивного вченого С. А. Подолинського — одного з перших пропагандистів економічного вчення К. Маркса на Україні ...

Отже, переконуємось, сам І. Дзюба „мародерствує" по відношенню до культурної історії України, перекручує ставлення до неї радянської громадськости".

(Б. Стенчук, стор. 117-119)

Ви, мабуть, маєте своїх читачів за не абияких простачків. Адже навіть із Ваших цитат, не кажучи вже про контекст Дзюбиної праці, видно, що І. Дзюбі зовсім не ходило про те, згадується у нас те чи інше ім'я. Идеться не про оцінки і навіть не про спеціальні дослідження, в яких сьогоднішні автори дають своє тлумачення творчості українських учених минулого, одних називаючи прогресивними і видатними, а інших реакційними і буржуазно-націоналістичними. Идеться про перевидання самих творів видатних учених України, які є дорогоцінним скарбом української науки і давно стали бібліографічною рідкістю. Тому, переписавши з Української Радянської Енциклопедії куцу бібліографію і присмачивши все те лайливими словами на адресу І. Дзюби, Ви нікого ні в чому не переконали.

Отож, як Ви пропонували, „розберімося докладніше":

Справді, ювілей великого історика України, вченого зі світовим іменем Михайла Грушевського „відзначили" — двома-трьома невеликими напівлайливими статтями в періодиці (і сталося те через рік після написання Дзюбиної праці, може навіть під її впливом).

Але після смерти зацькованого вченого ні одного написаного ним рядка в нас не надруковано. Зате на багатющому фактичному матеріялі його творчости пасеться вже не одно покоління наших істориків.

Останніми роками, після довголітньої перерви, почали писати про Драгоманова, але самих творів Драгоманова у нас не друкують з 20-х років, та й тоді встигли передрукувати лише дещицю. Тільки на 1970 рік заплановано двотомник Драгоманова, але ж це крапля в морі. Зрештою, ще не відомо чи не чекає на Драгоманова доля видатного історика Запорізької Січі, академіка Яворницького, твори якого теж планували кілька років тому, та так і не допустили до читача.

(Продовження буде)

Тексти матеріялів з VI випуску „Українського вісника" передруковуємо — за згодою „Українського Видавництва „Смолоскип" ім. В. Симоненка — із одержаного з України й опублікованого ним окремим книжковим виданням VI-го випуску цього самвидавного журналу. Передрук іде повністю, без будь-яких змін і скорочень, з дотриманням вжитого у виданні правопису. Книжкове видання можна набувати у ф-ві: Smoloskyp, P.O. Box 6066, Patterson Sta., Baltimore, Md. 21231, U.S.A.

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
1321 W. LINDLEY AVE. PHILADELPHIA, Pa. 19141

Увага! Гартфорд і околиця! Увага!

ОРГАНІЗАЦІЇ ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

щиро запрошують на

ТРАДИЦІЙНИЙ МАЛАНЧИН ВЕЧІР

в суботу, 13-го січня 1973 р. о год. 8:30 веч.

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ при 961 Ветерсфілд Евеню

Оркестра п. О. СТРОЦЬКОГО

Замовлення столів: Кооператива СУМА - 246-6955, п-ні Е. Заставська - 529-4729

10.00 ДОЛЯРІВ НА ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

10.00 долярів на Фонд Наглої Потреби жертвував д-р Лука Луців, які він дістав за книжку „Василь Стефаник — співець української землі" від п. д-ра Михайла Данилюка — автора відомого „Лікарського довідника на медичні теми", з якого він з успіхом користає.

Помер полковник Микола Битинський — мистецтвознавець, геральдист і поет

Торонто. — В неділю 24 грудня мин. року тут помер ненадійно на 80-у році життя сл. п. полковник Микола Битинський, учасник Визвольних Змагань 1917-1920 років, відомий український маляр, мистецтвознавець, геральдист і поет. Народжений 1893 року на Поділлі, сл. п. полк. Микола Битинський, після виходу з України в 1920 р., жив і працював у Празі в ЧСР і після другої світової війни емігрував у Канаду, де працював у різних ділянках своїх зацікавлень та брав участь в діяльності Українського Національно-Демократичного Союзу. Покійний був автором численних праць з іконографії та української геральдики, зокрема ж про герби України й українських земель, як також збірок поезій „В громі і бурі" (1923) і баляди „Сузір'я Лицарів" (1936).

УКРАЇНСЬКІ ХОРИ НА ТЕЛЕВІЗІЇ

Едмонтон. — Місцеві „Українські Вісті" з 28-го грудня повідомили, що хор „Дніпро" виступав на телевізії на 10-му каналі 22 грудня і що ця ж програма українських колядок буде повторена ще 7-го січня о 1-ій г. по полудні на українське Різдво. Виступ хору, який виконує 10 колядок і щедрівок, був наперед зафільмований у катедрі св. Иосафата, на тлі чудового іконостасу. Телевізія показувала також мистецький розпис усього храму, виконаний сл. п. мистцем Ю. Буцманюком. Вступне слово до концерту виголосив д-р Фарина. Програма, що її передасть Кепітал Кейбел Тіві канал ч. 10, є в природних кольорах. Також молодечий хор катедри св. Иосафата в Едмонтоні виступає в суботу 6-го січня з концертом через канал ч. 3 телевізії СНРН, о 12-ій г.

СПЕЦІЯЛЬНІ РАДІО ТЕЛЕВІЗІЙНІ РІЗДВЯНІ ПЕРЕДАЧІ ГОДИН УКРАЇНСЬКИХ МЕЛЬОДІЙ РОМАНА МАРИНОВИЧА з ВАШИНГТОНУ, Д.К.

ЧИКАГО — Різдво — неділя, 7-го січня, год. 3:30 по пол. ТЕЛЕВІЗІЙНА передача WCIU-TV, русло 26 з участю хору СУМА „ВАТРА" під орудою проф. В. Дзуля, КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ і панни МАРІЙКИ ЧИЧУЛИ, привітання від Президента Ніксона, губернаторів Ріґена і Воллеса та сенатора Персі і других.

НЮ ЙОРК — субота, 6-го січня, год. 9-та ранку — WHBI 105,9 FM.

ЕЛЛЕНВІЛ, Н. Й. — Субота, 6-го січня, год. 8-ма вечора, WELV 99,3 FM.

ВАШИНГТОН, Д.К. — Різдво — неділя, 7-го січня, год. 3:30 по пол. WGTS 91,9 FM.

З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та з НОВИМ РОКОМ

Всіх Вельмишановних Слухачів і Глядачів Програми Години Українських Мельодій, Друзів, Знайомих, Прихильників і Противників, Родину і всю Українську Спільноту у вільному світі і на поневолених, але Рідних Землях вітає та Найщиріші Побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— пересилає —

РОМАН МАРИНОВИЧ з РОДИНОЮ

Керівник Години Українських Мельодій

P.O. Box 2257 Washington, D.C. 20013

Замовляйте українську оркестру

ДОМІНО

НА ВСІ НАГОДИ

Співає ГЕНЬО КОТЛЯРЧУК

Голова оркестри АННА КУХТА — (212) 673-2349

АЛЬМАНАХ-АДРЕСАР „Українського Слова" розходиться по всьому вільному світі.

Видавництво „Українське Слово" в Парижі почало підготову Альманаху-Адресаря, що появиться весною 1973 року. У цьому виданні велику увагу присвятиться справі, що досі у нас занедбана: уможливлення зв'язку між українцями та українськими установами, організаціями й підприємствами.

Оцим запрошуємо Вас до вміщення Вашої адреси у нашому Адресарі, що розійдеться дослівно по всьому світі.

Пропонуємо дві можливості:

1. БЕЗКОШТОВНЕ вміщення Вашої адреси, тільки за кошти закупу одного примірника Альманаху-Адресаря по ціні: в Европі — 20 фр. (або рівновартість в місцевій валюті), за океаном — 5 дол.

Тоді оголошення виглядало б так:

Ім'я, прізвище — професія (або фірма), адреса, телефон.

2. Платне оголошення Вами запропонованого тексту. Ціни оголошень:

1 стор. в двох кольорах	$110.00
1 стор. звичайним друком	55.00
½ стор. звичайним друком	35.00
¼ стор. звичайним друком	25.00

Оплату слід внести при замовленні на адресу:

LA PAROLE UKRAINIENNE ALMANACH
3, Rue du Sabot, Paris (6), France

Оголошення приймаємо до половини лютого 1973 р.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в середу, 3-го січня 1973 року, в Польщі, відійшов від нас у Вічність, на 79-му році життя, по довгій, а важкій недузі заосмотрений Найсвятішими Тайнами, наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п. ЕВСТАХІЙ ПРОНЧАК

бувший підстаршина УГА, Золочівської Бригади, купець-кооператор, народжений 1 травня 1894 року в Перемишлянах.

Горем прибиті:

дружина — КАТЕРИНА
син — МИРОСЛАВ з дружиною ІРЕНОЮ
донька — ІРЕНА з чоловіком ВІКТОРОМ
Внуки і Правнуки та вся Рідня в Україні і на чужині

З глибоким смутком повідомляємо Підгаєчан, зокрема Членів Осередку в Ню Йорку, та Членів Редакційної Колегії, що в понеділок, 1-го січня 1973 року, після довшої недуги, на 84-му році трудолюбного життя, упокоївся в Бозі

Д-р права ІВАН РОМАНКІВ

уродженець с. Мужилова, Визначний та Передовий Підгаєчанин, Сеньйор Підгаєчан на еміґрації, Співробітник Редакційної Колеґії збірника „Підгаєцька Земля", сотник УСС-ів, сотник УГА, активний діяч на політичному і громадському полі.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 6-го січня ц. р., в год. 9-ій ранку, з похоронного дому П. Яреми, до церкви св. Юра, звідтіль на цвинтар у Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Членів Осередку, закликаємо до участи в похоронах.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Вельмишановній Родині передаємо слова співчуття.

УПРАВА КОМІТЕТУ ПРЕЗИДІЯ РЕДКОЛЕҐІЇ

НОВОВІДКРИТЕ БЮРО PUBLIC ACCOUNTING OFFICE

полагоджує

ПЕРЕВІРКУ КНИГОВЕДЕННЯ, ФІНАНСОВІ ЗВІТИ, ПОДАТКОВІ ЗВІДОМЛЕННЯ, ІНТЕРВЕНЦІЯ В ПОДАТКОВИХ УРЯДАХ

1368 SPRINGFIELD AVE. IRVINGTON, N.J. 07111

Урядові години від 9 до 5-ої по пол.

Або за домовленням тел.: 372-1110

Зенон І. Тимків

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

з глибоким смутком повідомляє, що 1-го січня 1973 року упокоїлася

МАРІЯ ТЕОФІЛОВНА ПАНЬКІВСЬКА

член Фундації Академії, педагог українських шкіл.

Д-рові К. К. Паньківському, синові Костеві і всій Родині висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА УВАН у США

В ОДИНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ нашої Найдорожчої ДОНЕЧКИ

бл. п. НАДІЇ БОДНАР

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в днях: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 і 14 СІЧНЯ 1973 р.
в Церкві СВ. МАРІЇ, ОЗОН ПАРК, Н. Й.
і
в Церкві СВ. ДИМИТРІЯ в ТОРОНТІ, Канада.

РОДИЧІ, БРАТ і РОДИНА

Увага! Гемстед й околиця! Увага!

ООЧСУ — 42-ий ВІДДІЛ в ГЕМСТЕДІ

запрошує на

НОВОРІЧНИЙ БАЛЬ

Субота, 13-го січня 1973 року

год. 9-та вечора

в ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОГО ПАРАФІЯЛЬНОГО ЦЕНТРУ СВ. ВОЛОДИМИРА при 226 Uniondale Ave, Uniondale, N.Y.

Оркестра Т. В. „ВЕРХОВИНА"

Вступ 4.00 дол. — дорослі; 1.00 дол. — студенти

ДО УЧАСТИ ЗАПРОШУЄ

УПРАВА

ТОВАРИСТВО ПРАВНИКІВ УКРАЇНЦІВ у ЗСА запрошує Членів і зацікавлених Громадян на

ДОПОВІДЬ

на тему

ПРЕДМЕТИ НАВЧАННЯ В СУЧАСНИХ АМЕРИКАНСЬКИХ ПРАВНИЧИХ ШКОЛАХ

що її виголосить

Д-р Юрій Фединський

професор права Індіянського Університету в Блумінґтон, Індіяна

в четвер, 11-го січня 1973 року

в залі ч. 22 Українського Народного Дому при 140 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й.

Початок о год. 7-ій вечора

УПРАВА ТОВАРИСТВА

ЧИ ВАША ДИТИНА ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СВІТЛИЧКИ? ЗВЕРНІТЬСЯ У ЦІЙ СПРАВІ ДО ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУА, ЩО Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

ПОДЯКА

Дня 30-го листопада 1972 р. з волі Сотворителя відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО і ШВАГЕР

бл. п. о. ЮЛІЯН КОЧЕРЖУК

похоронений дня 4 грудня 1972 р. на цвинтарі Гейт оф Гевен, Іст Геновер.

Цим шляхом бажаємо подякувати Всім, що взяли участь у похоронних відправах і відпровадили Покійного на місце Вічного Спочинку.

Зокрема складаємо сердечну подяку Всечеснішим Отцям: о. П. Малюдзі ЧНІ — ігуменові і пароховi, о. А. Борсі — деканові, о. В. Яремакові, о. М. Молодовцеві, о. М. Перетятко ЧНІ і о. В. Лукієві ЧНІ за спільні відправи, а особливо о. ігуменові П. Малюдзі за глибоко-змістовні слова під час Св. Літургії, п. М. Добошеві і гуртові Дивізійників за жалобні співи; п. д-рові Л. Голинтому та п. д-рові М. Чировському за прощальні слова.

Щира подяка о. Е. Шараневичеві, пароховi Гемстеду, Н. Й. за духовну опіку над нашим недужим Батьком і за Служби Божі.

Дякуємо теж п. д-рові В. Гукові за довголітню і безкорисну лікарську опіку над Покійним за Його життя.

Складаємо сердечне „спасибіг" Кревним, Приятелям і Знайомим за усні і письмові вислови співчуття, участь у відправах, пожертви на Служби Божі, а передовсім Григоріянських 30 Служб Божих, жертви на „Церкву в Потребі" і сиріт у Арґентині, поміч у несенні домовини та за вінки і квіти.

Дякуємо похоронному заведенню „Литвин і Литвин" у Ірвінґтоні за взірцеве полагодження всіх справ, зв'язаних із похороном.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ, у ВІВТОРОК 9-го СІЧНЯ 1973, о год. 7:30 рано відправиться СЛУЖБА БОЖА за ПОКІЙНОГО в церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.

Сини РОМАН і дочка ІРЕНА з усією Родиною

УПРАВА ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ в НЮ ЙОРКУ

складає своє глибоке співчуття Голові Контрольної Комісії ЛМКлюбу

Д-рові КОСТЕВІ ПАНЬКІВСЬКОМУ

з приводу смерти Його

сл. п. Дружини Марії

і замість квітів на могилу Покійної жертвує 20.00 долярів на допомогові цілі ЗУАДК.

Замість квітів на могилу

бл. п. ЛУКІЇ СОФІЇ з ДАНИЛОВИЧІВ ГОЛЕМБІОВСЬКОЇ

на Братство Охорони Воєнних Могил і культу Поляглих „Броди-Лев" Інк. складають 50.00 долярів

д-р ЮЛІЯН, АННА і д-р МАРТА ПОЛІТИЛО

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. ЛУКІЇ СОФІЇ з ДАНИЛОВИЧІВ ГОЛЕМБІОВСЬКОЇ

жертвуємо 10.00 долярів на Фонд Катедри Українознавства при Гарварді.

Ляріса і Дмитро ПЕНЦАКИ з дітьми

ВП. Професорові — мужеві Покійної і всій Родині, складаємо найщиріші співчуття.

Замість квітів на могилу

бл. п. АНТОНА ФЕДЬКОВА

Батька і Дідуся наших членів на Центр Українських Студій в Гарварді 25.00 долярів зложили

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ і ПЛАСТПРИЯТ в ДЖЕРЗІ СИТІ

УСТ „Чорноморська Січ" в Нюарку, Н. Дж.

ЗАПРОШУЄ ВАС З РОДИНОЮ

на

ТРАДИЦІЙНІ СПОРТОВІ ВЕЧЕРНИЦІ

Субота, 27-го січня 1973 р.

Заля Greek Church Hall

510 Linden Place

Orange, N. J.

Початок Вечорниць о год. 8:30 веч.

Оркестра: Б. ГІРНЯКА

Товариський коктейль: від 8-8:30 год. веч.

Резервація столиків в „Дніпрі" — 373-8783

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION DAY IN PENNSYLVANIA

Sunday, August 19, 1973 **Lakewood Park, Barnesville, Pa.**

Дня 3-го лютого 1973 року

Hotel New York Hilton

Avenue of the Americas & 53rd St., NEW YORK, N.Y.

ЗАБАВА: год. 8:30 веч. — 3:00 ранку

Грає оркестра АМОР під керів. Миколи РОМАНЕНКА

Співає ФРАНКО МАТЮК

Вечірний стрій.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК

на

ТРАДИЦІЙНИХ ВЕЧЕРНИЦЯХ

„ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"

ЗГОЛОШЕННЯ ВП. ДЕБЮТАНТОК ПРИЙМАЄ

Mrs. Ivanna Hankevych
95 Beverly Road
Yonkers, N.Y. 10710
Тел.: (914) GR 6-9227

ЦЕНТРАЛЬНА КАРТОТЕКА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

Філядельфія. — Референт суспільної опіки при Союзі Українок Америки Теодосія Савицька повідомила про створення Центральної Картотеки при СУА для ведення суспільної опіки. Всі Відділи СУА повинні зголошувати до Централі СУА у Філядельфії відомості про грошову та ін. допомогу, а також харчів, книжок тощо потребуючим. Виявилося, що до деяких осіб і установ посилається значна допомога з різних джерел, а до інших потребуючих — жадної. Щоб цьому запобігти, буде створена Центральна Картотека СУА.

РОЗВАГОВИЙ КОНЦЕРТ

Мельборн. — Гарний розваговий концерт, з творами переважно легкого жанру, відбувся в Народному Домі в грудні м. р. Виступали відомий у Австралії хор „Чайка" під диригуванням Степана Кореня, танцюристи, декляматори й тріо співачок: Галя Пирогів і Галина та Маруся Корень. Присутніх понад 250 осіб, у тому й чимало молоді.